

Ordføreren (Alberti): Naar den ærede Minister henviste til en Udtalelse et Sted i Betænkningen, hvor Flertallet har erklæret det for at ligge uden for Mulighedens Grænser, at Landstingets Forslag, om de blev til Lov, skulde i de første Aar kunne indbringe 9,700,000 Kr., har den ærede Minister citeret dette Sted fuldkommen rigtigt, men i sit Ræsonnement anvendt det fuldkommen galt. Thi i Ræsonnementet saa den ærede Minister ganske rolig bort fra, at Landstingets Lovforslag om Statstilskud kun gælder i 5 Aar, og at Landstingets Lovforslag om Statstilskud inden for disse 5 Aar kun skal gælde i de to første Aar, i hvilke Landstingets Skattelove ville være komne i deres fulde Virksomhed. Det er med dette for Øje, at Betænkningen udtaler, at det ligger uden for Mulighedens Grænse, at de ny Skattelove efter Landstingets Forslag skulde, inden disse 2 Aar vare udløbne, give over 9,700,000 Kr. Hvad de kunne komme til at give i Fremtiden, er jo noget helt andet. Den ærede Minister udtalte, at jeg, naar jeg ansaa det ærede Ministeriums Forslag for bortfaldne, bevægede mig i en Fiktion, den ærede Minister stod fremdeles paa det rette Stade, Ministeriets Lovforslag ere fuldt levende, og det er dem, vi nu beskæftige os med. Det forekommer mig, at det er den ærede Minister, der her befinder sig i en Fiktion. Ganske formelt set kan jo den ærede Minister have Ret, for saa vidt som Landstinget har stillet sine Forslag i Form af Ændringer til det ærede Ministeriums Forslag — ganske formelt kan den ærede Minister have Ret, men i Realiteten ere jo de Lovforslag, der ere komne til os fra Landstinget, som jeg allerede forleden Dag havde den Ære at udvikle for den ærede Minister, noget helt andet end de Lovforslag, som den ærede Minister forelagde. Men der er jo ikke noget i Vejen for, at den ærede Minister kan sætte stor Pris paa denne Fiktion og vedblive at bevæge sig i den. Naar nu efter 2den Behandlings Slutning Folketinget, hvad jeg venter, det vil gøre, vedtager som Ændringer til Landstingets Forslag, de Forslag, der i sin Tid kom fra Skattekommissionen, fører Konsekvensen af Fiktionen til, at Skattekommissionens Forslag ere blevne til Ministeriets Forslag. Det er saa klart og givet, som 2 og 2 er 4, det skulde glæde mig overordentligt, om vi kunde komme saa langt, og det skulde end mere glæde mig, om det kunde høre op med at være en Fiktion og blive en Realitet.

N. Andersen: Den foreliggende Betænkning er jo underskrevet af det samlede Finansudvalg og tiltraadt af samtlige Finansudvalgets Medlemmer, om end med noget forskellig Motivering. Det er saaledes uden for al Tvivl, at det vilde være ganske unyttigt at forsøge paa at faa nogen Forandring i det, der saaledes er forelagt os paa Tingets Bord fra det højtærede Finansudvalg. Jeg skal heller ikke gøre Forsøg derpaa, uagtet jeg ingenlunde har følt mig forvisset om, at det just er den hensigtsmæssigste Maade til at naa det Maal, som det ærede Finansudvalg siger er dets Maal, nemlig saa hurtigt som muligt at komme til en frugtbar Forhandling med det andet Ting i Fællesudvalg, er at man stiller sig til at begynde med saa fjernt, som det paa nogen Maade er muligt, fra det andet Ting. Det er jo nemlig det, man gør, naar man forkaster de Lovforslag, Landstinget har sendt os, og stiller de Forslag op igen, som ere eller have været Folketingets Forslag. Jeg skal imidlertid ikke gøre mange Indvendinger mod denne Foranstaltning i og for sig, thi det er jo noget, man har set før. Det er muligt, at det heller ikke gør nogen overdreven stor Skade, netop fordi det ikke er noget nyt, det er noget, man gør af og til, men jeg maa udtale min Forundring over, at det ærede Finansudvalg, naar det, som jeg ikke tvivler om, har ønsket at komme til en Forhandling med det andet Ting gennem et Fællesudvalg, er kommet til det foreliggende Resultat, og at Tingets meget ærede Flertal har anset en Udvalgsbehandling for nødvendig, naar man ikke har villet andet, end det, der nu foreligger i Tinget. Dertil har man anvendt 10 kostbare Dage, som man maaske nok kan komme til at savne, naar man skal forhandle Sagen i et Fællesudvalg. Og hvorfor har man gjort det? Jeg synes nok, at det, der nu foreligger, selv om det ikke var blevet fuldt saa omfangsrigt, hvad jeg ikke vilde have anset for noget uerstatte ligt Tab, kunde være blevet tilvejebragt paa lige saa mange Timer, som der er anvendt Dage dertil. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Flertal for lang Tid siden har taget sin Beslutning om Behandlingen af denne Sag, og jeg synes ikke, at det vilde have været nødvendigt at gaa til Finansudvalget for at faa skrevet det Aktstykke, der her foreligger, naar man ikke vilde andet end en Kritik af den Beskaffenhed af Landstingets Forslag, som der her er fremsat. Jeg havde belavet